

دانشگاه علامه طباطبائی
دانشکده‌ی روانشناسی و علوم تربیتی

پایان نامه

جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد رشته علوم تربیتی گرایش آموزش و پرورش دبستانی

موضوع:

"بررسی تحلیلی فعالیت‌های انجمن اولیا و مربیان در ایران، استرالیا و هندوستان و ارائه راهکار مطلوب"

استاد راهنما: دکتر جمال‌الدین کولائی نژاد

استاد مشاور: خانم دکتر صغری ابراهیمی قوام

استاد داور: آقای دکتر احمد آقازاده

پژوهشگر: میثم حیدری

زمستان ۱۳۸۹

تقدیم به:

پدر و مادری که دلیل بودن، ماندن و حرکت هستند، آنانکه وجودم از جسم و جانشان برخاسته، روحم باطنین عششان نوا

آموخته و اثرم از مروت لطفشان به ثمر نشسته.

و تقدیم به او که بودنم را معنا، زندگی ام را صفا، و حرکتم را نوا بخشید

و برادر و خواهرانم که در همه حال همراه و یاورم بوده اند.

و تقدیم به تو ای آشنا که ورقی از آن رامی کشایی...

تقدیر و تشکر:

انجام این پژوهش را مدیون انسانهای بزرگی، هستم که محبت و خضوع را معنا کرده اند.

استاد محترم جناب آقای دکتر جمال الدین کولانی نژاد استاد است که در تمام مراحل کار مرئیاری کردند

استاد بزرگوار سرکار خانم دکتر صغری ابراهیمی توام که زحمات استاد مشاوری را بر عهده گرفتند

و همچنین از استاد گرامی جناب آقای دکتر احمد آقا زاده که زحمات داوری این پروژه را بر عهده داشتند

و در پایان از تمام بزرگوارانی که همواره مشوق و حامی من بوده اند کمال تشکر و سپاسگزاری را دارم.

از دگاه ایندمنان آرزوی تندرستی و توفیق روز افزون برای این عزیزان را خواستارم

چکیده:

این تحقیق به بررسی فعالیت های انجمن اولیاء و مربیان در کشورهای ایران، هندوستان و استرالیا جهت ارائه راهکار مطلوب پرداخته است.

این تحقیق از نوع تطبیقی توصیفی می باشد. ابزار گردآوری اطلاعات شامل اینترنت، منابع کتابخانه ای، مقالات و پایان نامه های موجود در مورد موضوع تحقیق می باشد. روش تحقیق با بهره گیری از روش « بردی » که شامل چهار مرحله می باشد صورت گرفته است (توصیف، تفسیر، همجواری و مقایسه). در آخر راهکارهایی برای بهبود عملکرد انجمن اولیاء و مربیان پیشنهاد شده است. این راهکارها شامل: تمرکز زدایی در انجمن اولیاء و مربیان، ایجاد انجمن معلمان در ارتباط با انجمن اولیاء و مربیان، ارتباط با موسسات خیریه جهت دریافت کمک های مالی، توجه به سلامت جسمی و روانی کودکان در فعالیت های انجمن می باشد.

کلمات کلیدی: بررسی تطبیقی، انجمن اولیاء و مربیان، فعالیت ها، منابع مالی.

فصل اول: کلیات پژوهش	۲
مقدمه	۱
بیان مسئله	۳
اهمیت و ضرورت تحقیق	۷
سوالات تحقیق	۱۰
اهداف تحقیق	۱۱
تعریف مفاهیم و واژگان	۱۲
فصل دوم: ادبیات تحقیق	۱۴
مقدمه	۱۵
نقش خانواده در تعلیم و تربیت	۱۷
نقش تربیتی مدرسه	۲۰
ضرورت همکاری خانه و مدرسه	۲۳
بخش اول: انجمن اولیاء و مربیان در ایران	۲۷
تاریخچه انجمن اولیاء و مربیان	۲۷
فعالیت های انجمن اولیاء و مربیان ایران	۳۱
حدود وظایف و اختیارات انجمن ها	۴۲

۴۳	منابع مالی انجمن عبارت خواهد بود از
۴۳	بخش دوم: انجمن اولیاء و مربیان در هندوستان
۴۴	اهداف و غایت های انجمن اولیا و مربیان هندوستان
۴۴	وظایف و فعالیت های انجمن اولیاء و مربیان هندوستان
۴۵	عضویت در انجمن اولیاء و مربیان
۴۷	حقوق و مسئولیت های معلمان در انجمن اولیا و مربیان
۴۷	حقوق و مسئولیت های والدین در انجمن اولیاء و مربیان
۵۰	انتظارات والدین از یک معلم
۵۱	انتظارات معلمان از والدین
۵۲	بخش سوم: انجمن اولیا و مربیان استرالیا
۵۲	اهمیت همکاری بین خانه و مدرسه
۵۴	چهارچوب همکاری های خانه و مدرسه
۵۶	اصولی همکاری خانه و مدرسه
۵۸	ابعاد کلیدی همکاری بین خانه و مدرسه
۷۳	راهبردهای پیشنهادی برای نظام آموزشی در توسعه همکاری ها
۷۵	ویژگی های یک همکاری خانه و مدرسه کارا
۷۶	تحقیقات انجام شده در داخل ایران
۸۷	تحقیقات انجام شده در خارج از ایران
۹۹	فصل سوم: روش شناسی
۱۰۰	مقدمه

۱۰۰	منابع مورد مطالعه
۱۰۰	روش گردآوری داده ها
۱۰۱	شیوه تجزیه و تحلیل داده ها
۱۰۳	فصل چهارم: تجزیه و تحلیل اطلاعات
۱۰۴	مقدمه
۱۰۵	بررسی سوال اول
۱۱۲	بررسی سوال دوم
۱۳۲	بررسی سوال سوم
۱۳۸	بررسی سوال چهارم
۱۴۴	بررسی سوال پنجم
۱۵۰	فصل پنجم: بحث و نتیجه گیری
۱۵۰	مقدمه
۱۶۴	نتیجه گیری کلی و ارائه راهکارها
۱۶۷	محدودیت های تحقیق
۱۶۷	پیشنهادات نظری
۱۶۸	پیشنهادات کاربردی
۱۶۸	پیشنهادات پژوهشی
۱۶۹	منابع

فهرست جدولها

- جدول ۱-۴: فعالیت های انجمن و شیوه های اجرای آن در ایران ۱۲۴
- جدول ۲-۴: فعالیت های انجمن و شیوه های اجرای آن در هندوستان ۱۲۷
- جدول ۳-۴: فعالیت های انجمن و شیوه های اجرای آن در استرالیا ۱۳۱
- جدول ۴-۴: شیوه های تامین منابع مالی انجمن ها ۱۳۷
- جدول ۵-۴: تجارب قابل استفاده کشورها جهت بهبود عملکرد انجمن اولیاء و مربیان ایران ۱۴۴
- جدول ۶-۴: تشابهات فعالیت های انجمن های اولیاء و مربیان در سه کشور ۱۴۶
- جدول ۷-۴: وجوه تفاوت بین فعالیت های انجمن اولیاء و مربیان در سه کشور ۱۴۹

فصل اول

کلیات پژوهش

مقدمه

انسان موجودی اجتماعی است و تنها با وجودش در اجتماع است که می تواند رشد کند و پله های ترقی را طی نماید. انسان را نمی توان منفک و جدا از اجتماع تصور کرد بلکه انسان دارای هویتی اجتماعی است که از طریق تعامل با سایر انسانها این هویت در او شکل گرفته است.

هیچ کودکی با اخلاق و خصلت های بد به دنیا نمی آید (کل مولود یولد علی الفطره...) ^۱ کج خلقی و لجبازی و خودسری و بهانه جویی را نمی توان خصوصیت ذاتی کودکان به شمار آورد. بنابراین کودکان اصلاح پذیرند و شخصیت شان در طول دوران زندگی در خانه و مدرسه شکل می گیرد و سهل انگاری، بهانه جویی و خود محوری آنان نتیجه ی برخورد نادرست و نامناسبی است که والدین و اطرافیان در دوران اولیه زندگی با او داشته اند (فرهادیان، ۱۳۷۷).

والدین برای فرزندان مهم ترین افراد جهان محسوب می شوند. ورزش یا سرگرمی دلخواه پدر معمولاً برای فرزند هم بهترین است، یا طریقی که مادر در خانه داری و آشپزی به کار می برد برای دختر کوچکش سرمشق قرار گرفته و او نیز در انجام کارهایش از آن روش اقتباس می کند (جی نیسون، ترجمه نعمت کدیور ۱۳۷۱).

وظایف خانه و مدرسه نسبت به رشد و تربیت دانش آموزان متقابل و مکمل است. از یک طرف هر پدر و مادری باید نیازها و ضرورت های محیط مدرسه را به خوبی درک کند و برای انجام بهتر مسئولیتها، کمک و همراه مدرسه باشد و از طرف دیگر مدرسه باید با دعوت های مستمر از والدین و ارتباط دائم با آنان، امکانات مدرسه و

مهمتر از آن خود خانواده ها را برای ارائه آموزشهای لازم به آنان بسیج کند (چازان، ترجمه بیابانگرد ۱۳۸۰).

^۱ - حدیث نبوی.

آغاز همکاری خانه و مدرسه در قالب انجمن به سال ۱۳۲۶ شمسی برمی گردد. در آن سال شورای عالی فرهنگ، تشکیل این انجمن ها را در همه آموزشگاه ها و شرح وظایف آنها را تصویب کرد. در سال ۱۳۴۶ شمسی، انجمن اولیا و مربیان ایران تاسیس شد و به ثبت رسید. در مرامنامه انجمن آمده است: انجمن ملی اولیا و مربیان ایران سازمانی است غیرانتفاعی و غیردولتی، این موسسه با همکاری و پشتیبانی کسانی که به تربیت عمومی نونهالان و نوجوانان علاقه دارند تشکیل می شوند و هدف های معین و مشخصی را بر محور سیاست های کلی آموزش و پرورش کشور و با معیارهای فدراسیون بین المللی اولیا و مربیان برای نیل به هدف های خود تعقیب می کند (انجمن ایران ۱۳۸۸).

انجمن اولیا و مربیان مظهر همکاری خانه و مدرسه در تعلیم و تربیت دانش آموزان است، خانه و مدرسه دو نهاد تربیتی مهم بشمار می آیند که در صدر عوامل تاثیر گذار بر روند رشد و تکامل رفتار آینده سازان جامعه قرار دارند. اولیا به عنوان صاحبان اصلی سرمایه های ارزشمند، دارای حق اظهار نظر، نظارت و در برخی موارد حق دخالت در مسایل آموزش و پرورش هستند، تنها در این صورت است که فرایند پیچیده و عمیق تعلیم و تربیت به شکل درست و شایسته اجرا و موجب رشد و تعالی خواهد شد. مهمترین نقش در پرورش فکری و روانی کودک به عهده مدرسه است، و از سوی دیگر تا زمانی که اهمیت ارتباط میان خانواده و مدرسه برای اولیا روشن نشود نمی توان آنها را در مسایل آموزش و پرورش مشارکت داد. خانه و مدرسه زمانی رسالت آموزشی و تربیتی خود را به نحو مطلوب اجرا می کنند که از وظایف خود شناخت کافی داشته باشند و نقش تربیتی خاص خود را با بصیرت اجرا کنند.

اصولا هدف از تشکیل انجمن های اولیا و مربیان نیز چیزی جز این نیست که اولیا و مربیان با هم آشنا شوند و اولیا از روشها و طرز کار معلمان و از پیشرفتها و احیانا مشکلات تحصیلی فرزند خود مطلع گردند. این همکاری

دانش آموز را نیز متوجه می سازد که بین مدرسه و خانه جدایی نیست و تضاد و دوگانگی بین روشهای تربیتی این دو محیط وجود ندارد (چازان^۲، ترجمه ی بیابانگرد^۲، ۱۳۸۰).

هدف ما از این پژوهش نیز درک نکاتی مثبت از عملکردهای انجمن اولیا و مربیان هم در ایران و هم در دو کشور مذکور جهت ترتیب و استمرار فعالیتهای جهت ارتباط هرچه بیشتر و تنگاتنگ دانش آموز و اولیا و مربیان به منظور نیل به هدف والای تربیت صحیح و کامل است.

بیان مسئله:

بدون تردید لازمه هر تحول عمیق و فراگیر فرهنگی در جامعه، تغییر و تحول بنیادی در نظام آموزشی آن جامعه است و تحول اساسی در برنامه های آموزشی و پرورشی مدارس در گرو همخوانی نظام های ارزشی حاکم بر خانواده و مدرسه و آمادگی ذهنی و تمایل اولیاء در همراهی و همگامی با برنامه ریزان و مربیان مدارس است (افروز، ۱۳۷۹).

در فرایند تعلیم و تربیت مثلث مقدسی شکل می گیرد که دو ساق آن خانه و مدرسه (اولیاء و مربیان) و پایه آن وجود در حال رشد دانش آموز است. بنابراین توجه به برنامه های آموزش خانواده، ایجاد انگیزش مثبت و پویا در والدین نسبت به خط مشی های آموزشی و تربیتی مدارس و فراهم ساختن انگیزه همیاری و همکاری متقابل با مربیان مدارس، ضرورتی اجتناب ناپذیر است (افروز، ۱۳۷۹).

از زمان گزارش تایلر^۳ (۱۹۷۷) بتدریج نفوذ والدین در اداره مجموعه ی مدرسه افزایش یافته است. گزارش کمیته ی تایلر، که برای چگونگی اداره مدرسه تشکیل شده است توصیه می کند که هیات اداره کننده مدرسه را باید قوی کرد و برای این منظور یک سوم از اعضای آنها را باید از طریق والدین انتخاب کرد. در قانون آموزش

^۲ -Chazan

^۳ - Tyler?

و پرورش بعدی در سال ۱۹۸۰ به طور مشخص در هر مدرسه حداقل دو نفر از والدین عضو گروه اداره کننده مدرسه بودند. گرچه این نشان دهنده پیشرفت زیاد والدین در اداره مدرسه نیست، با این حال اولین باری است که حق والدین برای شرکت در اداره مدرسه در قانون پیش بینی شده است (چازان^۴، ۱۳۸۰).

رابطه خانه و مدرسه بصورت همکاری متقابل و دوجانبه درخور ملاحظه است، آنجا که شورای همکاری اولیا و مربیان به صورت فعال تشکیل می شود، شرایط مساعد تربیت در خانواده سریعتر و سهل تر فراهم می آید و ایده های تربیتی مربیان به جامعه نفوذ می کند، مربی از مسائل خاص مربوط به کودکان و نوجوانان آگاه می گردد و در مقابل هر یک با واکنش مناسب و راه صحیح چاره جویی را دنبال می کند (معیری، ۱۳۶۴).

انجمن اولیا و مربیان در ابتدا تنها جهت مشارکت مردم در عرصه ی تعلیم و تربیت شکل گرفته که در طول زمان دامنه ی فعالیت های آنها گسترده شده است. اساس فعالیت و برنامه های انجمن همکاری خانه و مدرسه بر پایه ی همکاری اولیا و مربیان به منظور کمک به دانش آموزان محروم، مراقبت های بهداشتی از دانش آموزان، ارائه خدمات لازم به منظور تجهیز مدارس، همکاری در تهیه ی مسابقات علمی و ادبی و اجتماعی برای دانش آموزان و برپایی سخنرانی های تربیتی استوار گردیده است (قاسمی، ۱۳۸۷).

باید تربیتی اتخاذ نمود که ارتباط خانواده و مدرسه بیشتر و منسجم تر شود و یا ایجاد ارتباط صحیح بین خانه و مدرسه و نزدیک نمودن دیدگاهها و خواسته های اولیا و مربیان علاوه بر اینکه موجب استحکام و آرامش فکری کودک می گردد و در ارتباط با آنچه در خانه به او آموخته می شود دچار تعارض نمی گردد، بلکه موجب حضور و مشارکت مردم در بخش آموزش و پرورش می شود و بهره وری آموزشی و پرورشی ارتقا یافته و همچنین از بروز ضایعات جلوگیری می شود (نجفی، ۱۳۷۲).

^۴ -Chazan

بنابراین در اینجاست که ضرورت و اهمیت همکاری بین خانه و مدرسه احساس می شود و نهادی که بتواند این پیوند را به صورتی سازمان یافته در برگیرد همان انجمن اولیا و مربیان است که مدتهاست این امر خطیر را نه تنها در کشور ما بلکه در سایر کشورهای جهان عهده دار شده است.

این انجمن می تواند به صورت بازویی قوی میان خانه و مدرسه عمل نماید و در هماهنگی و انسجام و همسویی اهداف آموزشی والدین و مربیان خدمات ارزشمندی ارائه نمایند چنانچه در بیان اهداف شکل گیری این انجمن ها چنین آمده است: هدف از تشکیل انجمن اولیا و مربیان این است که از سویی اولیا و مربیان با هم آشنا شوند و از سوی دیگر اولیا از روش ها و طرز کار معلمان و نیز پیشرفت و احیانا مشکلات تحصیلی و تربیتی فرزند خود مطلع گردند. (وفادار و جوان بخت اول، ۱۳۸۴). و معلمان از انتظارات والدین و یا پیشنهادات آنها آگاه گردند و والدین نیز از انتظاراتی که نظام آموزشی از فرزندشان دارد مطلع گردند و به کمک هم بتوانند محیطی مطلوب را برای آموزش و پرورش فرزندانشان فراهم کنند.

لازمه رشد و پویندگی و بالندگی نظام تعلیم و تربیت ارتباط مستمر و دائمی و همکاری و همراهی همیشگی اولیا و مربیان است. مسئله مشارکت مردم و اهمیت مشارکت مردم در ارتباط با فعالیتهای آموزشی و پرورشی به خوبی قابل فهم و تحلیل است. در واقع مشارکت مردم شرط لازم برای پویایی نظام تعلیم و تربیت به حساب می آید و اگر از این مشارکت غفلت کنیم به طور مسلم در تحقق اهداف آموزش و پرورش خویش دچار اشکال خواهیم شد و یکی از لوازم اعتماد عمومی نسبت به آموزش و پرورش این است که مردم در جریان برنامه ها و فعالیت های آموزشی و پرورشی قرار گیرند و در موارد مشخص در تصمیم گیری ها نقش داشته باشند و علاوه بر آن امکان نظارت و حضور در صحنه های مختلف فرایند تعلیم و تربیت به مردم داده شود. برای حل مشکلات آموزش و پرورش و برای دستیابی به راه حل های مناسب و استفاده از مجموعه خلاقیت

ها و افکار و روش های مناسب نیاز به همراهی و همکاری عموم مردم دارد و مشارکت عمومی مردم لازمه پویایی و موفقیت این نظام تلقی می شود. بدیهی است انجمنهای اولیاء و مربیان در این راه نقش با ارزش و مهمی دارند و در واقع هر حرکت مردمی در آموزش و پرورش باید بنحوی در ارتباط با این انجمن ها تعریف و تبیین شوند. بنا براین برای بهره وری آموزش و پرورش و مشارکت مردمی در اتکاء نظام آموزشی باید در پی فعال نمودن و بالا بردن سطح فعالیت های آموزشی و پرورشی انجمن های اولیا و مربیان بر آنیم تا از این طریق به ارتقاء سطح فعالیت های آموزش و پرورش انجام شده توسط آنها کمک کنیم تا در نتیجه شکوفایی نظام آموزشی بیا نجامد(نجفی، ۱۳۷۲).

امروزه انجمن های اولیا و مربیان رایجترین و پر معنا ترین وسیله ی ارتباط بین خانه و مدرسه اند از آنجا که کودک قسمت اعظم اوقات زندگی خود را دور از مدرسه می گذراند و آموزشگاه تنها ۱۲ درصد از وقت او را در خارج از محیط زندگی اش اشغال می نماید(بازرگان،۱۳۷۶).لذا بررسی فعالیت هایی که در مدارس توسط انجمن ها صورت می گیرد لازم و ضروری به نظر می رسد، از آن گذشته چگونگی تامین منابع مالی این فعالیت ها نیز خالی از فایده نیست و محقق در نظر دارد با مطالعه کشورهای هند و استرالیا که نظام آموزشی آنها غیر متمرکز می باشد به تحلیل و بررسی این موارد بپردازد.

به این دلیل این پژوهش در نظر دارد فعالیت های انجمن اولیا و مربیان در ایران را با کشورهای استرالیا و هند بررسی ، تحلیل و مقایسه نموده ، تا در پرتو چنین مقایسه ای به اطلاعاتی فراتر از سطح ملی دست یافته و با برداشتی بین المللی و البته با در نظر گرفتن شرایط تاریخی ، فرهنگی، سیاسی ، اقتصادی و اجتماعی کشورمان به اهمیت انجمن اولیا و مربیان توجه نموده و از تجربیات کشورهای مورد مطالعه استفاده نماییم و دریابیم که کشورهای مذکور در چه شرایطی و با اجرای چه سیاست هایی، به موفقیت هایی نائل شده اند. بنابراین استفاده

از تجارب کشورهای دیگر در زمینه فعالیت های انجمن اولیا و مربیان که مطابق با مسائل فرهنگی ، اجتماعی ، سیاسی و... کشورمان باشد مفید خواهد بود و ما می توانیم با استفاده از تجارب به دست آمده از کشورهای مورد مطالعه راهکارهای مطلوبی جهت بهبود فعالیت های انجمن اولیاء و مربیان در کشور خودمان ارائه دهیم. همه مسائل یاد شده در گستره ای از یک بررسی و پژوهش تطبیقی قابل شناخت، مقایسه، تحلیل و ارزیابی است.

اهمیت و ضرورت تحقیق:

همکاری اولیای دانش آموزان با مدرسه با این که از قدیم به دلایل مختلف دارای اهمیت بوده است، در چند دهه ی اخیر ضرورت این مشارکت به علت وجود تحولات سریع اجتماعی و اقتصادی و تغییراتی که در ارزش ها و روش های زندگی در جوامع پدید آمده است، بیش از پیش محرز گشته است (بازرگان، ۱۳۸۶).
اغلب مدارس ابتدایی از والدین دعوت می کنند که به شیوه های مختلف به مدرسه کمک کنند از جمله کمک مادی، همکاری در فعالیت های اردویی و ورزشی، امور دفتری، نظارت بر تغذیه ، حفظ و مرمت ساختمان مدرسه و زمین بازی، تعمیر تجهیزات و سرمایه گذاری (داکینگ^۵، ۱۹۹۰). بعضی مدارس مکانی را اختصاص داده اند که والدین می توانند کارکنان مدرسه را ملاقات کنند و یا از والدین برای ملاقات های خارج از مدرسه استقبال می کنند. غالباً زنها (مادر، مادر بزرگ، خواهر بزرگتر) هستند که به مدرسه می آیند (ادوارد و ردفرن^۶، ۱۹۸۸)، اما باید از حضور والدین نیز استقبال کرد و طوری برنامه ریزی کرد که همکاری و نقش داشته باشند (چازان، ترجمه بیابانگرد ۱۳۸۰).

^۵ -Daking

^۶ -Edvard & Redfern

وظایف خانه و مدرسه نسبت به رشد و تربیت دانش آموزان متقابل و مکمل است. موضوع مشترکی که میان خانه و مدرسه و درفاصله اولیا و مربیان است کودک یا نوجوانی است که این هر دو می خواهند او را مورد تعلیم و تربیت قرار دهند. اولیا بخش عظیمی از وقت و امکاناتشان را برای فرزندشان صرف می کنند، زیرا سلامت، رشد و سعادت او را می خواهند، معلمان هم شغل مهمی را بدین منظور برگزیده اند که نیروهای انسانی شایسته و صالحی برای کشور تربیت کنند (چازان، ترجمه بیایانگرد ۱۳۸۰).

انجمن های اولیا و مربیان، از گسترده ترین و سازمان یافته ترین شکل های داوطلبانه در کشور به شمار می آیند. اهمیت انجمن های اولیا و مربیان را نمی توان فقط به گسترده بودن آنها یا به ایفای نقش حمایت از فعالیت های مدارس محدود کرد. اگر تعلیم و تربیت را فراتر از ایجاد محفوظات آموزشی تلقی کرده، آن را ناظر بر پرورش و شکوفایی ابعاد مختلف وجودی انسان (ابعاد عقلانی، عاطفی، اجتماعی و اخلاقی) در نظر بگیریم، آن گاه می توان اهمیت و نقش انجمن ها را به عنوان حلقه ی ارتباط مدرسه با خانواده و جامعه و تاثیر آن در هماهنگی اقدامات، تجارب و فرصت های تربیتی سازمان دهی شده یا سازمان دهی نشده ای خانواده و جامعه در روند پرورش ابعاد مزبور، به خوبی مورد مطالعه قرار داد (رضایی، ۱۳۸۴).

خلاصه نمودن نقش انجمن های اولیا و مربیان در تامین منابع مالی مدارس دیدگاه اشتباهی است که اکثر اولیا به آن باور دارند و این می تواند مانعی بزرگ برای جلوگیری از حضور آنها در این انجمن ها باشد، در صورتی که تامین منابع مالی انجمن ها به سه طریق می باشد: ۱) اعتباراتی که دولت به انجمن تخصیص داده است ۲) هدایای اعطایی از طرف سازمانها و مردم ۳) درآمد ناشی از فروش تولیدات انجمن. لذا زدودن این دیدگاه از اذهان عموم می تواند اهرمی جهت تحریک والدین برای مشارکت بیشتر باشد (قاسمی، ۱۳۸۷).

اگر قرار است در فعالیت های تعلیم و تربیت کشور در ترسیم یک راه درست برای آموزش و پرورش کشور موفق شویم باید دو کانون خانه و مدرسه را به عنوان دو دست از یک پیکر در نظر بگیریم، که فقدان هر کدام و یا ضعف هر یک به طور قطعی موجب زحمت و مشقت برای دیگری خواهد بود و در واقع این دو کانون باید به عنوان یک مرکز و یک نهاد آموزشی و پرورش تلقی شوند و مجموعه فعالیتها و سیاستها و برنامه هایی که برای آموزش و پرورش کودکان طراحی و به مرحله اجرا گذاشته می شود، باید در هردوی این مراکز بر اساس یک سیاست و یک هدف تعقیب شود (نوابی نژاد، ۱۳۷۳).

بدیهی است وقتی خانواده و مدرسه به صورت هماهنگ در پرورش استعداد کودک و نوجوان سهیم شوند، دیگر نه خانواده مسئله موفقیت فرزند خود را در زمینه آموزش و پرورش به گردن بی علاقه‌گی مربیان و اولیای مدرسه می اندازد و نه معلمین آن را منبعث از بی توجهی و بی تفاوتی اولیا و خانواده می دانند، بلکه کودک و نوجوان غیر موفق و ناسازگار به صورت فردی در می آید که نیاز به توجه بیشتر و کمک زیادتر و فهم بهتر هم از طرف مربیان و هم از جانب خانواده خواهد داشت (شاپوریان، ۱۳۵۴).

ارتباط خانه و مدرسه و هم اندیشی اولیا با مربیان یکی از لوازم اصلی تعلیم و تربیت صحیح و همه جانبه است. اگر به این نکته مهم توجه کنیم که هم شخصیت کودک و نوجوان؛ یک کل واحد؛ و هم آموخته های او یک کل واحد است؛ در این صورت، ضرورت و اهمیت ارتباط دو نهاد تربیتی را به آسانی می پذیریم و برای ارتباط عملی آنها تلاش می کنیم (ملکی، ۱۳۸۲).

با توجه به اهمیتی که حضور و وجود انجمن های اولیا و مربیان را در مدارس جهت همسویی فعالیت های آموزشی مدرسه و تعلیمات فرهنگی و تربیتی خانواده ها قطعی می سازد، لذا ضروری است که به این مسئله

توجه نمود و بهای بیشتری به آن داد. یکی از راههای توجه و بها دادن به هر مسئله، تحقیق و پژوهش در ارتباط با آن مسئله است (شجاعی، ۱۳۷۵).

ضمن تعیین جایگاه و موقعیت انجمن اولیا و مربیان کشورمان در جهان امروز، خواهیم توانست نقاط قوت و ضعف نهاد مذکور را شناسایی و از تجارب موفق سایر کشورها در رفع کاستی های موجود و اصلاح آن بهره بگیریم. در نتیجه بررسی فعالیتهای انجمن اولیا و مربیان این دو کشور در مقایسه با فعالیتهای انجمن اولیا و مربیان کشور ایران جهت ارائه راهکارها و پیشنهادهای مطلوب به منظور افزایش کارایی این نهاد در کشور ما می تواند مفید واقع شود.

سوالات تحقیق:

۱. تاریخچه و سیر تحول و شکل گیری انجمن اولیا و مربیان در کشورهای ایران، هندوستان و استرالیا چگونه بوده است؟
۲. انواع فعالیت ها و شیوه های اجرای آنها در انجمن های اولیا و مربیان کشورهای مورد مطالعه چگونه است؟
۳. میان فعالیت های انجمن اولیا و مربیان ایران با دو کشور هندوستان و استرالیا چه شباهت ها و تفاوت هایی وجود دارد؟
۴. تامین منابع مالی انجمن های اولیا و مربیان در کشورهای ایران، هندوستان و استرالیا چگونه است؟
۵. از تجارب دو کشور مذکور برای بهبود عملکرد انجمن اولیا و مربیان ایران چه پیشنهادهای و راهکارهایی می توان ارائه کرد؟